

Філософія, методологія, теорія та історія основ
національної безпеки держави

УДК 325.14+325.252

Родінова Наталія Леонідівна

*кандидат історичних наук, доцент кафедри менеджменту та
інноваційних технологій соціокультурної діяльності
Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова*

Родина Наталья Леонидовна

*кандидат исторических наук, доцент кафедры менеджмента и
инновационных технологий социокультурной деятельности
Национальный педагогический университет им. М. П. Драгоманова*

Rodinoa Nataliaia

*Doctor of Philosophy in History, Associate Professor of the Department of
Management and Innovative Technologies of Socio-Cultural Activities
National Pedagogical Dragomanov University*

ORCID: 0000-0002-2259-5573

Шевченко Богдан Григорович

*старший викладач кафедри міжнародних відносин та права
Державний університет «Одеська політехніка»*

Шевченко Богдан Григорьевич

*старший преподаватель кафедры международных отношений и права
Государственный университет «Одесская политехника»*

Shevchenko Bogdan

*Senior Lecturer of the Department of International Relations and Law
Odessa Polytechnic State University*

ORCID: 0000-0003-4554-9905

МІГРАЦІЙНІ ЗАГРОЗИ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

МИГРАЦИОННЫЕ УГРОЗЫ СОВРЕМЕННОГО ОБЩЕСТВА MIGRATION THREATS OF MODERN SOCIETY

Анотація. У статті досліджується міграція як загроза міжнародній та національній безпеці в процесі розвитку глобалізаційних процесів у сучасному суспільстві. Визначено основні причини міграції, до яких належать мотиви політичного, фінансового, соціального, психологічного та спонукального характеру. Проаналізовано основні центри залучення мігрантів у 2000-2019 рр. та встановлено, що Європейський континент характеризується високим рівнем залучення мігрантів впродовж останніх 20-ти років. Встановлено рівень залежності між трансформацією нормативно-правової бази регулювання міграційних процесів та загальною чисельністю мігрантів Європейського регіону та визначено, що впродовж 2000-2010 рр. відбулося збільшення міграційних потоків на 22,28%, впродовж 2010-2019 рр. зберігається позитивна динаміка, зміна чисельності мігрантів до Європейського регіону становить 17,65%, а загальний приріст мігрантів впродовж 2000-2019 рр. становить 43,85%. Проаналізовано регуляторні акти в сфері міграції, які були імplementовані ЄС впродовж 2000-2019 рр. Виокремлено основні причини регулювання міграційних процесів, зокрема, такі як: масштабність міграційних потоків; загострення та збільшення міжнаціональних конфліктів; загроза терористичних актів; зростання злочинності; загострення криміногенної ситуації у країні; недотримання мігрантами встановлених норм поведінки та культурних традицій; погіршення психологічного клімату та взаємини з іншими країнами; недотримання мігрантами законодавства приймаючої країни, і як наслідок повільний процес інтеграції мігрантів до приймаючої спільноти; навантаження на ресурси країни, зокрема, забезпечення людей, які прибувають продовольством, житлом та вирішення їхніх соціальних проблем. Встановлено, щоб зменшити інтенсивність міграційного потоку,

країни-реципієнти розпочинають запроваджувати квоти на трудову міграцію, такі як віковий ценз, професійні квоти та підтвердження кваліфікації й знання мови. Визначено зв'язок міграції та безпеки в стратегіях національної безпеки та оборони в країнах-членах ЄС.

Ключові слова: міграція, міграційні загрози, національна безпека, міграційна політика, міграційна криза.

Анотація. В статті вивчається міграція як загроза міжнародної та національної безпеки в процесі розвитку глобалізаційних процесів в сучасному суспільстві. Визначено основні причини міграції, до яких належать мотиви політичного, фінансового, соціального, психологічного та побудительного характеру. Проаналізовано основні центри привертання мігрантів в 2000-2019 рр. та встановлено, що Європейський континент характеризується високим рівнем привертання мігрантів за останні 20 років. Встановлено рівень залежності між трансформацією нормативно-правової бази регулювання міграційних процесів та загальною кількістю мігрантів в Європейському регіоні та визначено, що в період 2000-2010 рр. відбулося збільшення міграційних потоків на 22,28%, в період 2010-2019 рр. кількість мігрантів в Європейському регіоні становить 17,65%, а загальний приріст мігрантів в період 2000-2019 рр. становить 43,85%. Проаналізовано регуляторні акти в сфері міграції, які були імплементовані ЄС в період 2000-2019 рр. Виділено основні причини регулювання міграційних процесів, зокрема, такі як: масштабність міграційних потоків; загострення та збільшення міжнародних конфліктів; загроза терористических актів; зростання злочинності; загострення криміногенної ситуації в країні; порушення мігрантами встановлених норм поведінки та культурних традицій; погіршення

психологического климата и отношения с другими странами; несоблюдение мигрантами законодательства принимающей страны и, как следствие, медленный процесс интеграции мигрантов в принимающее сообщество; нагрузки на ресурсы страны, в частности, обеспечение прибывающих людей продовольствием, жильем и решение их социальных проблем. Установлено, чтобы уменьшить интенсивность миграционного потока, страны-реципиенты начинают вводить квоты на трудовую миграцию, такие как возрастной ценз, профессиональные квоты и подтверждение квалификации и знания языка. Определена связь миграции и безопасности в стратегиях национальной безопасности и обороны в странах-членах ЕС.

Ключевые слова: миграция, миграционные угрозы, национальная безопасность, миграционная политика, миграционный кризис.

Summary. The paper studies the migration as a threat to international and national security in the development of globalization processes in modern society. The main causes of migration, which include motives of political, financial, social, psychological and motivational nature, are identified. The main centers of attraction of migrants in 2000-2019 are analyzed and it is established that the European continent is characterized by a high level of attraction of migrants during the last 20 years. The level of dependence between the transformation of the regulatory framework for migration processes and the total number of migrants in the European region and determined that during 2000-2010 there was an increase in migration flows by 22.28%, during 2010-2019 there is a positive trend, change in the number migrants to the European region is 17.65%, and the overall increase in migrants during 2000-2019 is 43.85%. The regulatory acts in the field of migration, which were implemented by the EU during 2000-2019, are analyzed. The main reasons for regulating migration processes are identified, such as: scale of migration flows, aggravation and increase of interethnic conflicts, threat of terrorist acts, increase of crime migrants 'established norms of

behavior and cultural traditions, deterioration of psychological climate and relations with other countries, non-compliance with migrants' established norms of behavior and cultural traditions, non-compliance with migrants of host country legislation, and as a result slow process of integration of migrants into the host community. who come with food, shelter and solutions to their social problems. It is established that in order to reduce the intensity of the migration flow, the recipient countries are starting to introduce quotas for labor migration, such as age requirements, professional quotas and proof of qualification and language skills. The connection between migration and security in national security and defense strategies in the EU member states is determined.

Key words: *migration, migration threats, national security, migration policy, migration crisis.*

Постановка проблеми. У сучасних умовах глобалізоване соціально-економічне середовище характеризується високим рівнем мобільності людського капіталу, цифровізацією суспільства та динамічною інтеграцією у загальносвітовий простір, що у свою чергу вимагає модернізації підходів регулювання міграційних процесів. Потреба у вдосконаленні існуючих методів управління потоками мігрантів спричинена активізацією міждержавної співпраці країн-членів ЄС та поглибленням їх соціально-економічних і політичних взаємозв'язків.

Європейський континент виступає одним із ключових центрів тяжіння мігрантів. Зростаючі тенденції глобального розподілу праці, що посилюють міграційні потоки, стають основним викликом для сучасних економік, оскільки міграційні процеси тягнуть за собою як переваги, так і певні загрози для приймаючих держав. З одного боку, глобальна міграція робочої сили призводить до вирівнювання відмінностей у середній заробітній платі внаслідок ефективного використання трудових ресурсів, оскільки завдяки їхньому міжнародному перерозподілу збільшується

сукупний світовий випуск. З іншого боку, яскраво виражений етносоціальний та етнополітичний характер міграції як масового неконтрольованого явища становить потенційну загрозу як міжнародній, так і національній безпеці. Це впливає на особистості тих, хто змушений переїхати на інші території в пошуках спокійного життя та кращого майбутнього.

Досліджуючи проблематику узгодженості та цілеспрямованості міграційної стратегії високорозвинених країн встановлено, що подальший розвиток глобалізованого соціально-економічного простору розширить можливості міграції, що спричиняє нагальну потребу у вдосконаленні методів регулювання міграційних потоків. В контексті вдосконалення методів управління мігрантами варто приділяти особливу увагу диверсифікації ризиків, пов'язаних із надмірним стимулювання міграції та виникненням політичних маніпуляцій на цьому підґрунті, тому актуальним є дослідження міграції як загрози міжнародній та національній безпеці в сучасному суспільстві.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Тематику міграції як загрози міжнародній та національній безпеці в сучасному суспільстві досліджує значна кількість науковців. Зокрема, наукові праці А. Кононенка, А. И. Храмова, Б. О. Логвиненка, Г. А. Резника, Д. Р. Амирова, І. Толкачова, Т. Н. Балашова, J. Estevens, S. Grigonis, K. Luyten, C. Castillejo присвячені аналізу деяких аспектів міграції як загрози міжнародній, так і національній безпеці в межах глобалізаційних процесів, які вплинули на генезис та становлення міграції трудових ресурсів.

Метою роботи є дослідження міграції як загрози міжнародній та національній безпеці в сучасному суспільстві. Для досягнення мети визначено наступні завдання: визначити основні причини міграції; проаналізувати основні центри залучення мігрантів у 2000-2019 рр.; встановити залежність між трансформацією нормативно-правової бази

регулювання міграційних процесів та загальною чисельністю мігрантів Європейського регіону; визначити основні причини регулювання міграційних процесів; встановити зв'язок міграції та безпеки в стратегіях національної безпеки та оборони в країнах-членів ЄС. При проведенні дослідження були використані загальнонаукові й спеціальні методи дослідження, зокрема аналіз і синтез, порівняння, узагальнення, системно-структурний аналіз та геополітичний метод.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасному світі проблеми міграції все частіше розглядаються як загрози національній безпеці держави, оскільки набувають глобального характеру і мають серйозні наслідки для міжнародної безпеки країн, що приймають мігрантів. Основні причини міграції відображені на рисунку 1.

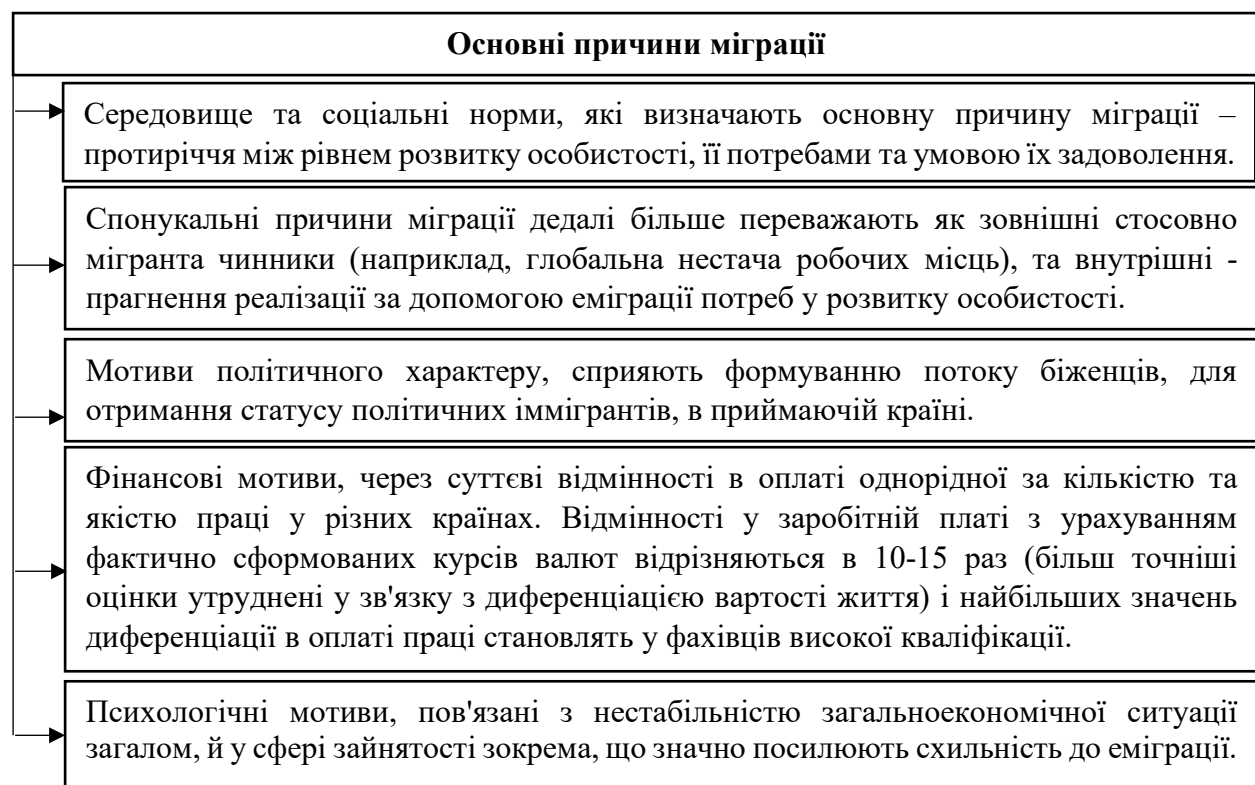

Рис. 1. Основні причини міграції

Джерело: сформовано автором на основі джерела: [1]

Вплив міграційних процесів на соціальне, економічне та політичне життя країни є неоднозначним: залежно від цілей та причин переміщень,

міграція може нести як позитивні, так і негативні наслідки для приймаючої країни. З одного боку, міграція при несприятливій демографічній ситуації в країні, може компенсувати дефіцит трудових ресурсів, забезпечивши цим економічне зростання, а також заповнивши склад працездатної частини населення в умовах його старіння. З іншого боку, в сучасному світі міграція населення набула стихійного характеру та виникаючі проблеми, які пов'язані з міграційними потоками, перебувають у центрі уваги багатьох глав держав та всього світового співтовариства в цілому [1].

Досліджуючи загальносвітові показники розвитку міграційних процесів варто зазначити, що Європейський континент залишається найбільш привабливим для мігрантів. Динаміка міжнародних міграційних потоків та місце Європейського континенту в їх структурі відображено у табл. 1.

Таблиця 1

Основні центри залучення мігрантів у 2000-2019 рр., млн. осіб

Регіон	Загальна чисельність мігрантів, млн. осіб					Темпи приросту, %	
	2000	2005	2010	2015	2019	2010/2000	2019/2010
Світ	172,7	195,2	213,9	243,7	271,6	23,8	26,9
Європейський континент	57,0	64,3	69,7	76,1	82,0	12,6	17,6
Північна Америка	40,0	45,6	50,0	54,5	58,9	25,0	17,8
Північна Африка та Західна Азія	20,0	22,1	33,9	41,7	49,0	69,5	44,5
Африка (регіон південного напрямку від Сахари)	13,0	14,3	15,9	21,3	24,0	22,3	50,9
Східна та Південно-Східна Азія	11,4	14,9	17,0	18,1	18,6	49,1	9,4
Латинська Америка та острова Карибського басейну	7,0	6,9	7,4	9,2	12,0	5,7	62,2
Океанія	5,0	5,5	6,0	8,1	9,1	20,0	51,7

Джерело: сформовано автором на основі джерела: [2]

Таким чином, Європейський континент характеризується високим рівнем залучення мігрантів впродовж останніх 20-ти років. Така тенденція має різні передумови, проте головними залишаються модернізація нормативно-правового забезпечення регулювання міграційних потоків та ускладнення демографічної ситуації в більшості держав-членів ЄС, що спричиняє складність забезпечення ринку праці. Зокрема, впродовж 2000-2019 рр. було прийнято такі регуляторні акти [3]: 1. Dublin Convention (прийнята 1990 р., вступила в силу 1997 р.), стала базовим документом регулювання міграції біженців та надання притулку мігрантам; 2. Dublin II Regulation (2003 р.), модифікація Dublin Convention; 3. Directive 2003/86/EU (2003 р.), яка має на меті впорядкування порядку возз'єднання сім'ї; 4. Directive 2003/109/EU (2003 р.), яка визначає статус громадян третіх країн, які є довгостроковими резидентами; 5. The Blue Card Directive (2009 р.), прийнята з метою спрощення умов переміщення та проживання висококваліфікованих працівників; 6. Directive 2011/98/EU (2011 р.), яка визначає порядок отримання дозволу на проживання та працевлаштування мігрантів; 7. Dublin III Regulation (No. 604/2013) (2013 р.), модифікація Dublin II Regulation; 8. Directive 2014/36/EU (2014 р.), прийнята з метою регулювання сезонної міграції; 9. The Intra-Corporate Transferees Directive 2014/66/EU (2014 р.), прийнята з метою спрощення трудової мобільності та вдосконалення механізму перерозподілу робітників, які працевлаштовані у міжнародних компаніях; 10. Directive (EU) 2016/801 (2016 р.), прийнята з метою спрощення міграції населення, задіяного у науково-дослідній, науковій або навчальній діяльності та спрямована на вдосконалення механізму студентської мобільності.

Рівень залежності між прийняттям окреслених актів та рівнем розвитку міграційних процесів відображено на рисунку 2.

Варто зауважити, що динаміка є позитивною, проте окреслені регуляторні акти не дають можливість динамічно розвиватись

загальноєвропейському ринку праці. Оновлення законодавчої бази впродовж 2000-2010 рр. спричинило збільшення міграційних потоків на 22,28%; впродовж 2010-2019 рр. так само зберігається позитивна динаміка, зміна чисельності мігрантів Європейського регіону становить 17,65%. Загальний приріст мігрантів впродовж 2000-2019 рр. становить 43,85%. Варто забезпечити збереження окреслених тенденцій, доцільним є збалансування методів стимулювання та дестимулювання міграції, тобто подальша регуляторна практика має бути спрямована на залучення висококваліфікованого людського капіталу та стримування нелегалізованих міграційних потоків [2; 3].

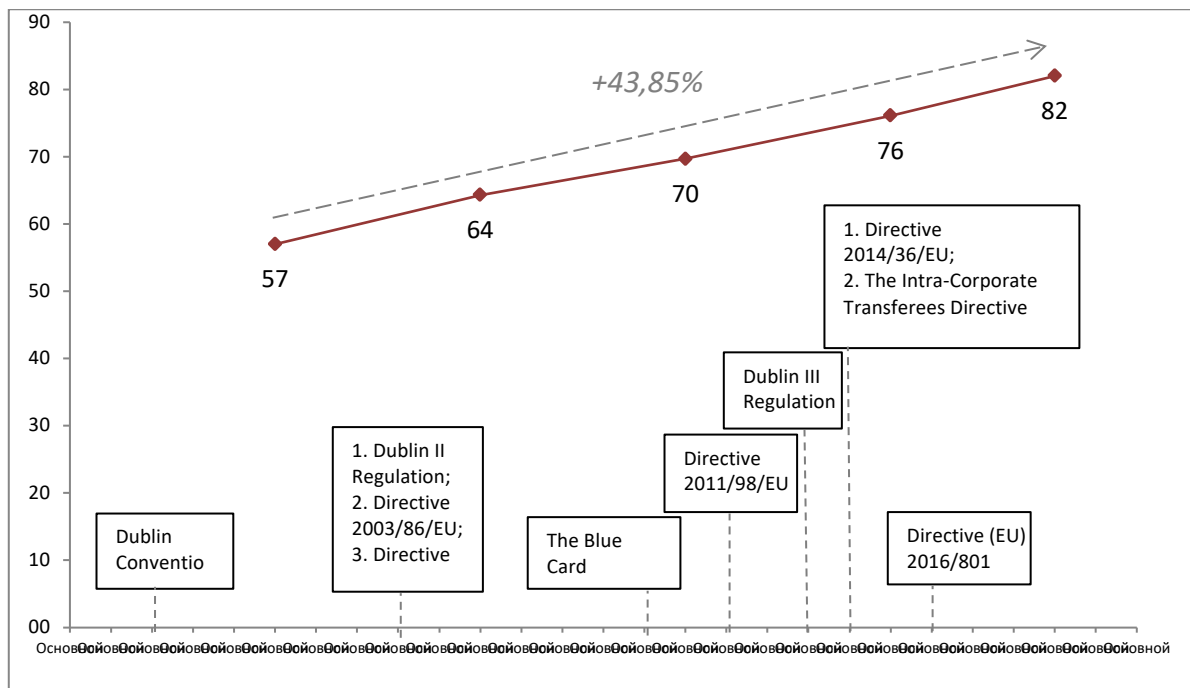

Рис. 2. Залежність між трансформацією нормативно-правової бази регулювання міграційних процесів та загальною чисельністю мігрантів Європейського регіону

Джерело: сформовано автором на основі джерел: [2; 3]

У політичній сфері нелегальна міграція може виступати як пряма загроза безпеці країни, її геополітичним інтересам та міжнародному авторитету. В економічній сфері міграція може сприяти розширенню масштабів тіньової економіки, загостренню ситуації на ринку праці та

витісненню з нього працівників з числа місцевого працездатного населення [4].

У вітчизняній та зарубіжній літературі «міграція» розглядається у контексті «міграція та національна безпека країни», що пов'язано, перш за все, з тим, що кожна країна зацікавлена у забезпеченні національної безпеки, задоволенні та дотриманні своїх національних інтересів, а неконтрольовані міграційні потоки можуть призвести до значних змін у соціально-економічному житті країни та зміні звичного способу життя корінного населення.

Національна безпека полягає не тільки в її захищеності від зовнішніх загроз, а визначається як «стан держави, при якій зберігається її цілісність і можливість бути самостійним суб'єктом системи міжнародних відносин» [5]. Основними компонентами національної безпеки країни являються військова, соціально-економічна, інформаційна безпека тощо. Проблема регулювання міграційних процесів як можлива загроза національній безпеці країни стає дуже актуальною з низки причин (див. рис. 3).

З подібними проблемами зіткнулися держави-члени ЄС, у котрих за короткий проміжок часу значно зросли масштаби міграції. Витоки сучасної міграційної кризи в Європі відносяться до періоду «арабської весни», але набувають особливого масштабу на початку 2015 року, у зв'язку із військово-політичними конфліктами у низці мусульманських країн, що змусили людей шукати безпечніші умови для життя: потоки мігрантів з Лівії, Сирії, Афганістану, Іраку попрямували до Західної Європи. Лише за два роки до Європейського Союзу прибуло понад 1 млн. осіб у пошуках притулку через терор та військові дії, і навіть до тепер тисячі людей щодня прагнуть потрапити до ЄС [1].

Єврокомісар з питань розширення та добросусідства Йоганнес Ган стверджує, що на середину вересня 2015 р. число мігрантів є найбільшим в історії людства [6]. Міграційна криза, яка досягла свого піку у 2015 році

відрізняється від попередніх як масштабами, так і причинами. В основному прибували люди, що рятувалися від громадянської війни на Близькому Сході і в Афганістані. Основним фактором, що впливає на зростання кількості шукачів притулку, є війна в Сирії [7].

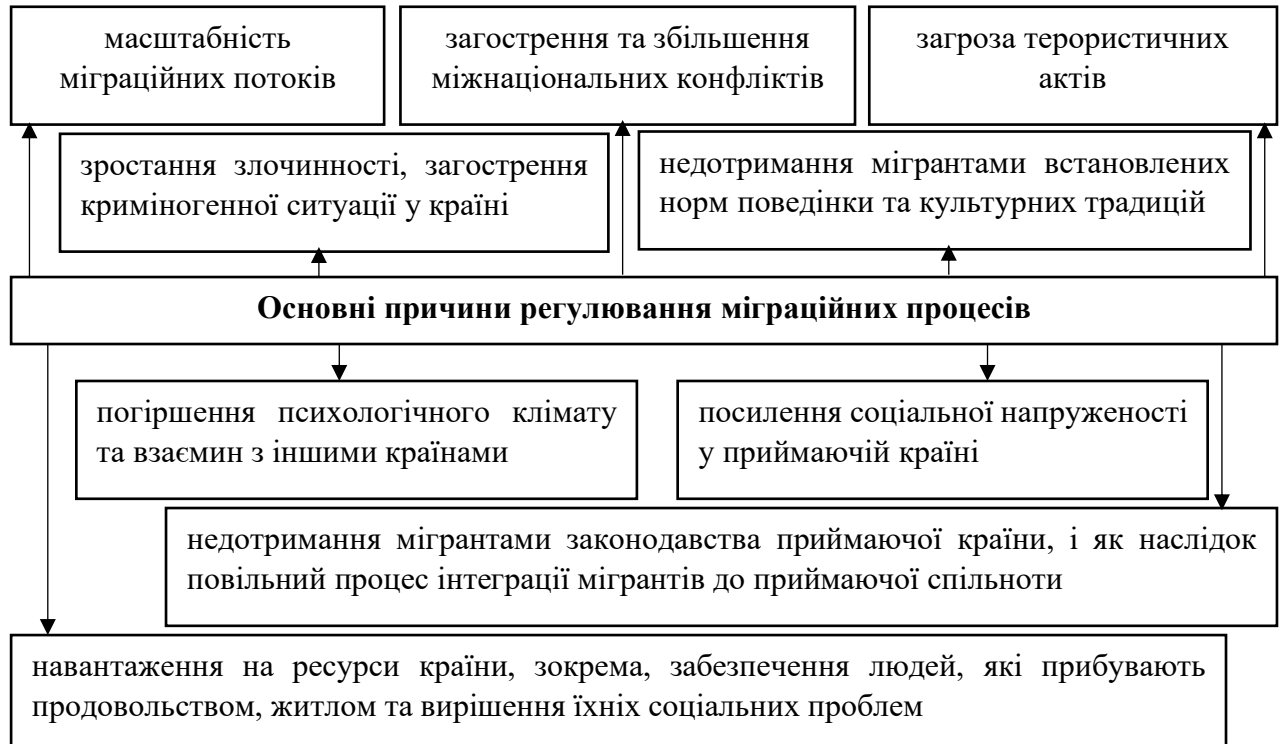

Рис. 3. Основні причини регулювання міграційних процесів

Джерело: сформовано автором на основі джерела: [1]

Потік мігрантів з мусульманських країн до країн Європи, що спостерігався впродовж останніх років, призвів до цілої низки спалахів конфліктів з місцевим населенням на національному ґрунті. Крім того, зросло негативне ставлення місцевого населення до приїжджих, через недотримання останніми правових норм і культурних традицій даної країни [1]. На теренах ЄС існує практика відновлення контролю на внутрішніх кордонах, через небезпеку міграційної кризи, де дане право закріплене у ст. 23 Шенгенського Кодексу [8]. Побоюючись соціальної та політичної нестабільності, внаслідок заворушень, що влаштовуються мігрантами, відмовами біженців від проживання в тимчасових таборах, деякими державами-членами ЄС було ухвалено рішення про поновлення перевірок

на своїх кордонах з іншими країнами ЄС [1]. Німеччина відновлювала контроль на сухопутному кордоні з Австрією на період від 11 лютого до 11 травня 2017 р.; Австрія – зі Словенією та Угорщиною. Франція, у свою чергу, через постійну терористичну загрозу відновила контроль на всіх внутрішніх кордонах на період з 27 лютого до 15 липня 2017 р.

Крім того, не слід обходити питання необхідності вирішення протиріч, які існують сьогодні між країнами Європейського Союзу. Перша сторона конфлікту, тобто країни, в яких спостерігається найбільший притік нелегальних мігрантів, наполягають на введенні жорстких санкцій проти тих країн, які не стримують своїх громадян та їх незаконний виїзд в європейські країни. У свою чергу, інша група держав Європи переконана, що вони не зможуть в найближчому майбутньому досягти ефективного соціально-економічного поступу без мігрантів з-за кордону, тому їх керівництво не є настільки категоричним проти нелегальних мігрантів та країн, з яких вони приїжджають. Власне, саме вони наполягають на регулювальних, а не на заборонних заходах врегулювання міграційних проблем [9, с. 218].

Станом на сьогодні, у світі відбувається стрімке поширення гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2 (далі – COVID-19), що обумовлює відновлення контролю на внутрішніх кордонах через небезпеку міграційної кризи та поширення COVID-19 [10, с. 14].

Для того, щоб зменшити інтенсивність міграційного потоку, країни-реципієнти починають запроваджувати квоти на трудову міграцію. Польща, Німеччина, Франція встановлюють віковий ценз; Чехія, Угорщина, країни Балтії, Італія встановлюють професійні квоти; Німеччина, Австрія, Франція вимагають підтвердження кваліфікації та знання мови тощо, тим самим підвищуючи рівень стандартів на працю [11].

Відмінною реакцією країн-реципієнтів може стати політика ізоляціонізму, яку продемонстрували Австрія, Угорщина, Словаччина, Велика Британія в межах боротьби з міграційною кризою. В контексті міграційного законодавства держава може обирати тип мігрантів, яким надаються переваги при в'їзді на територію країни або обирати певну національну меншину, яка має підстави отримати громадянство та бути зареєстрованою в країні (Болгарія, Польща, Німеччина). Політика ізоляціонізму є ефективною лише на короткий термін, оскільки дозволяє стабілізувати поточний стан в країні на певний період та вимагає сформувати необхідну міграційну стратегію на більш тривалий термін [12].

В таблиці 2. відображено рівень взаємозв'язку міграції та безпеки, які розглядаються в стратегіях національної безпеки та оборони країн-членів ЄС.

Таблиця 2

Зв'язок міграції та безпеки в стратегіях національної безпеки та оборони в країнах-членів ЄС

Країни-члени ЄС	Нормативно-правовий документ (НПД)	Відсутність або низький рівень зв'язку	Середній рівень зв'язку	Високий рівень зв'язку
Австрія	Біла книга Федеральних збройних сил (2012)	+		
Бельгія	Стратегічне бачення оборони (2016)		+	
Болгарія	Біла книга про оборону та збройні сили Республіки Болгарія (2010)	+		
Чехія	Стратегія безпеки Чеської Республіки (2015)			+
Німеччина	Біла книга про політику безпеки Німеччини та майбутнє Бундесверу (2016)			+
Данія	Угода про оборону Данії на 2018-2023 роки (2017)	+		
Естонія	Стратегія національної оборони Естонії (2011)	+		
Греція	Біла книга з оборони (2014)			+
Іспанія	Стратегія національної безпеки: спільний проект (2013)			+

Фінляндія	Фінська політика безпеки та оборони (2012)			+
Франція	Французька Біла книга. Оборона та національна безпека (2013)	+		
Хорватія	Стратегічний оборонний огляд (2013)	+		
Угорщина	Стратегія національної безпеки Угорщини (2012)			+
Ірландія	Біла книга з оборони (2015)		+	
Італія	Біла книга з міжнародної безпеки та оборони (2015)		+	
Литва	Стратегія національної безпеки (2017)			+
Люксембург	Декларація про європейську та зовнішню політику (2016)		+	
Латвія	Концепція оборони держави (2012)	+		
Мальта	Збройні сили Мальти та Військова доктрина (2010)	+		
Нідерланди	Нідерландська оборонна доктрина (2013)			
Польща	Біла книга з національної безпеки Республіки Польща (2013)			+
Португалія	Стратегічна концепція національної оборони (2013)		+	
Румунія	Біла книга з оборони (2015)	+		
Швеція	Функціональна оборона: урядовий законопроект (2015)	+		
Словенія	Резолюція про стратегію національної безпеки Республіки Словенія (2010 р.)			+
Словаччина	Біла книга про оборону Словацької Республіки (2013)		+	

Джерело: сформовано автором на основі джерела: [13]

Беручи до уваги той факт, що вже було три масштабні міграційні кризи, менше ніж за сотню років, для ЄС настав час розробити план, як боротися з міграцією в майбутньому. Оскільки недавня криза продемонструвала проблему міграції, її можна ефективно вирішити лише заздалегідь. Отже, ЄС повинен знайти консенсус щодо всебічної міграційної політики та її можливих рішень.

Пропозиції щодо нової нормативної бази, яка повинна замінити поточні застарілі спроби координації, варто вважати як частину нової міграційної політики. Реформа повинна базуватися на двох опорах. По-перше, необхідно розробити політику, спрямовану на захист європейських зовнішніх кордонів, щоб можна було контролювати потоки біженців. По-друге, пропонується розглядати клопотання про притулок до того, як шукачі

притулку (незаконно) перетнуть кордони Європи. Крім того, доцільно створити більш справедливий механізм розподілу, ніж той, що передбачений Дублінським регламентом. Більше того, між державами-членами та ЄС, потрібно досягти чіткого порозуміння щодо обсягу їх гуманітарних обов'язків, основних правових концепцій та тлумачення їхніх обов'язків відповідно до Женевської конвенції про біженців [14].

Висновки з проведеного дослідження. Таким чином, у результаті проведеного дослідження визначено, що міграція виступає частковою загрозою як міжнародній, так і національній безпеці в сучасному суспільстві. Встановлено, що глобалізація міграції призвела до збільшення нелегальних міграційних потоків та до посилення прикордонного контролю, пробудила зростання націоналістичних наративів й посилила поділ між глобальним і національним рівнями. Міграційна політика та політика надання притулку в ЄС залежить від того, як ЄС справляється з глобалізацією та уникає нових хвиль протекціонізму серед країн-членів, обходячи суперечливі інтереси.

З точки зору економічної безпеки, позначення міграції як загрози безпеці не враховує переваг, які міграція може мати для розвитку приймаючої країни. Крім того, міграція може збільшити можливості працевлаштування, а мігранти можуть мати значний позитивний вплив на економіку країни перебування.

Подальших розвідок потребує законотворча діяльність, яка має бути зорієнтована на збалансування прав та обов'язків мігрантів і місцевого населення, вдосконалення існуючих тенденцій у системі регуляторних заходів за умови збереження історичного інституціоналістичного погляду на процес формування міграційної політики та міграційного законодавства. Перспективи подальших досліджень полягають у розробці новітніх методів регулювання міграційних процесів та вдосконалення концептуальних основ управління потоками мігрантів, що може стати сучасною парадигмою

збереження глобалізаційних тенденцій та механізмів інтеграції національних економік держав. Розширення можливостей для висококваліфікованих працівників та широке застосування інноваційних, технологічних, науково-дослідних підходів регулювання міграційних процесів на міждержавному рівні організації ринку праці може стати базисом міграційної стратегії на майбутні періоди.

Література

1. Резник Г.А., Амирова Д.Р. Миграция как угроза национальной безопасности страны: международные и национальные аспекты. *Интернет-журнал «Науковедение»*. 2016. Том 8. №6. URL: <http://naukovedenie.ru/PDF/82EVN616.pdf> (дата звернення: 31.10.2021).
2. United Nations. International Migration 2019 Report. New York: published by United Nations, Department of Economic and Social Affairs, Population Division. 2019. 71 p.
3. Luyten K., González Díaz S. Legal migration to the EU. European Parliamentary Research Service. 2019. 12 p. URL: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2019/635559/EPRS_BRI\(2019\)635559_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2019/635559/EPRS_BRI(2019)635559_EN.pdf) (дата звернення: 31.10.2021).
4. Амирова Д.Р., Храмова А.И. Регулирование миграционных процессов как фактор обеспечения национальной безопасности страны. *Современные научные исследования и инновации*. 2016. №6 (62). С. 889-893.
5. Балашова Т.Н. Национальный интерес и национальная безопасность в контексте миграции населения: взаимосвязь и взаимодействие. *Общество и право*. 2008. №1. С. 23-31.
6. Хан Й. Беженцы побили рекорд Второй мировой. 2015. URL: <https://podrobnosti.ua/2058390-jogannes-han-v-mire-bolshe-bezhentsev-chem-posle-vtoroj-mirovoj-vojni.html> (дата звернення: 31.10.2021).

7. Castillejo C. The EU Migration Partnership Framework: time for a rethink? *Discussion Paper*, №. 28/2017, Deutsches Institut für Entwicklungspolitik (DIE), Bonn. 2017. URL: <http://hdl.handle.net/10419/199518> (дата звернення: 31.10.2021).
8. Regulation (EU) 2016/399 of the European Parliament and of the Council of 9 March 2016 on a Union Code on the rules governing the movement of persons across borders (Schengen Borders Code). 2016. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32016R0399> (дата звернення: 31.10.2021).
9. Кононенко А., Толкачова І. Сучасна міграційна політика країн ЄС. *Правові виклики сучасності: міжнародна міграція в умовах глобалізації: Матеріали I Міжнар. наук.-практ. онлайн конф. (Чернівці, 23 жовтня 2020 р.)* / [редкол.: Н.Д. Гетьманцева (голова), О.В. Кіріяк (відпов. секр.) та ін.]. Чернівці : Чернівець. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, 2020. С. 217-218.
10. Логвиненко Б.О. Організаційно-правові недоліки забезпечення поліцією заходів карантину (на прикладі запобігання поширенню COVID-19). *Організаційно-правове забезпечення підрозділів превентивної діяльності Національної поліції: Матеріали регіонального круглого столу (м. Дніпро, 19 червня 2020 року)*. Дніпро : Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, 2020. С. 14-17.
11. GFMD. Migration Profiles Repository. 2021. URL: <https://www.gfmd.org/pfp/policy-tools/migration-profiles/repository> (дата звернення: 31.10.2021).
12. Linden M., Reis E., Bacci M., Castles S., Delgado-Wise R., ... Kanger L. Social trends and new geographies. In: IPSP, International Panel on Social Progress (ed.). *Rethinking society for the 21st century. Report of The International Panel on Social Progress*, 1. Cambridge University Press, Cambridge. 2018. P. 9-40.

13. Estevens J. Migration crisis in the EU: developing a framework for analysis of national security and defence strategies. *Comparative Migration Studies*. 2018. Vol. 6. P. 28. URL: <https://doi.org/10.1186/s40878-018-0093-3> (дата звернення: 31.10.2021).
14. Grigonis S. EU in the face of migrant crisis: Reasons for ineffective human rights protection. *International Comparative Jurisprudence*. 2016. Vol. 2, Issue 2. P. 93-98. URL: <https://doi.org/10.1016/j.icj.2017.01.003> (дата звернення: 31.10.2021).

References

1. Rieznik, H.A., Amirova, D.R. (2016). Mihratsiia yak zahroza natsionalnii bezpetsi krainy: mizhnarodni ta natsionalni aspekty. [Migration as a threat to national security: international and national aspects]. *Internet-zhurnal "Naukovedeni"*, Tom 8, №6, available at: <http://naukovedeni.ru/PDF/82EVN616.pdf> [in Russian].
2. United Nations. (2019). International Migration 2019 Report. New York: published by United Nations, Department of Economic and Social Affairs, Population Division, 71 p. [in English].
3. Luyten, K., González Díaz, S. (2019). Legal migration to the EU. European Parliamentary Research Service, 12 p., available at: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2019/635559/EPRS_BRI\(2019\)635559_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2019/635559/EPRS_BRI(2019)635559_EN.pdf) [in English].
4. Amirova, D.R., Khramova, A.I. (2016). Rehuliuвання mihratsiinykh protsesiv yak chynnyk zabezpechennia natsionalnoi bezpeky. [Regulation of migration processes as a factor in ensuring national security]. *Suchasni naukovi doslidzhennia ta innovatsii*. №6 (62). pp. 889-893 [in Russian].
5. Balashova, T.M. (2008). Natsionalnyi interes ta natsionalna bezpeka u konteksti mihratsii naseleennia: vzaiemozviazok ta vzaiemodiia. [National interest and national security in the context of population migration:

- interconnection and interaction]. *Suspilstvo pravo*. №1. pp. 23-31 [in Russian].
6. Khan, Y. (2015). Bizhentsi pobyly rekord Druhoi svitovoi. [Refugees break World War II record]. Available at: <https://podrobnosti.ua/2058390-jogannes-han-v-mire-bolshe-bezhentsev-chem-posle-vtoroj-mirovoj-vojny.html> [in Russian].
 7. Castillejo, C. (2017). The EU Migration Partnership Framework: time for a rethink? Discussion Paper, №. 28/2017, Deutsches Institut für Entwicklungspolitik (DIE), Bonn, available at: <http://hdl.handle.net/10419/199518> [in English].
 8. Regulation (EU) 2016/399 of the European Parliament and of the Council of 9 March 2016 on a Union Code on the rules governing the movement of persons across borders (Schengen Borders Code). (2016), available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32016R0399> [in English].
 9. Kononenko, O., Tolkachova, I. (2020). Suchasna mihratsiina polityka krain YeS. [Modern migration policy of the EU]. *Pravovi vyklyky suchasnosti: mizhnarodna mihratsiia v umovakh hlobalizatsii*: Materialy I Mizhnar. nauk.-prakt. onlain konf. (Chernivtsi, 23 zhovtnia 2020 r.) / [redkol.: N.D. Hetmantseva (holova), O.V. Kiriak (vidpov. sekr.) ta in.]. Chernivtsi : Chernivets. nats. un-t im. Yu. Fedkovycha, pp. 217-218 [in Ukrainian].
 10. Lohvynenko, B.O. (2020). Orhanizatsiino-pravovi nedoliky zabezpechennia politsiieiu zakhodiv karantynu (na prykladi zapobihannia poshyrenniu COVID-19). [Organizational and legal shortcomings of the police providing quarantine measures (on the example of preventing the spread of COVID-19)]. *Orhanizatsiino-pravove zabezpechennia pidrozdiliv preventyvnoi diialnosti Natsionalnoi politsii*: Materialy rehionalnoho kruhloho stolu (m. Dnipro, 19 chervnia 2020 roku). Dnipro: Dnipropetrovskyi derzhavnyi universytet vnutrishnikh sprav, p. 14-17 [in Ukrainian].

- 11.GFMD. (2021). Migration Profiles Repository, available at: <https://www.gfmd.org/pfp/policy-tools/migration-profiles/repository> [in English].
- 12.Linden M., Reis E., Bacci M., Castles S., Delgado-Wise R., ... Kanger L. (2018). Social trends and new geographies. In: IPSP, International Panel on Social Progress (ed.). Rethinking society for the 21st century. Report of The International Panel On Social Progress, 1. Cambridge University Press, Cambridge, pp. 9-40 [in English].
- 13.Estevens J. (2018). Migration crisis in the EU: developing a framework for analysis of national security and defence strategies. *Comparative Migration Studies*, Vol. 6, 28, available at: <https://doi.org/10.1186/s40878-018-0093-3> [in English].
- 14.Grigonis S. (2016). EU in the face of migrant crisis: Reasons for ineffective human rights protection. *International Comparative Jurisprudence*, Vol. 2, Issue 2, pp. 93-98, available at: <https://doi.org/10.1016/j.icj.2017.01.003> [in English].